

Športski List

Godina II. Broj 55

Subotica, ponedjeljak 13 srpanj 1936.

Pretpлата: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Šta smo vidjeli i naučili na ovogodišnjoj glavnoj skupštini Subotičkog Nogometnog Popsaveza

Subotički športasi očekivali su ovogodišnju glavnu skupštinu SNP-a, kao i sve sadašnje sa velikim interesovanjem. Za njih je glavna skupština od naročite važnosti. Tu oni mogu vidjeti i naučiti mnogo što šta. Njihovo znanje i iskustvo povećava se poslije svake glavne skupštine SNP-a. Tu oni mogu vidjeti, kako se delegati nekih klubova međusobna svadaju, kako Segedinski sve više gubi teren ispod nogu kako se s teškom mukom sastavlja nova uprava, kako stari i ugledni športasi slabo ili nikako ne dolaze na skupštinu, kako se neki provincijalci umiljavaju i rade po volji Segedinskog i t. d. Sve ove interesantne pojave koje su se i dosada na glavnim skupštinama javljale, ponovile su se i ovog puta.

Šta smo vidjeli na ovogodišnjoj glavnoj skupštini SNP-a? „Mного smo vidjeli.“ Tako bi odgovorio svaki posjetilac glavne skupštine. Mi isto to tvrdimo. Ovogodišnja glavna skupština bila je jako poučna. Zato ćemo mi redom iznositi sve ono što smo zadržali i što držimo da je važno iznijeti pred športsku javnost.

Prva interesantna pojava je ta da Segedinski nije strpao u džep po 40—50 punomoćja kao ranije. To mu više nije potrebno. On je stekao nekoliko vjernih prijatelja te se slobodno mogao rasteretiti. Zato je on svoja punomoćja razdijelio među ove svoje prijatelje. Svaki je dobio po nekoliko punomoćja. Najveći broj bio je 7.. On u svoje prijatelje ima puno povjerenje i nije se morao bojati nikakvog iznenađenja. Da je njegov rezonovanje tačno to se svaki mogao uvjeriti na skupštini, jer su ti posjednici punomoćja glasali kao po komandi. Zna Segedinski vrlo dobro s kime ima posla.

Zašto je Segedinski razdijelio punomoćja? Postoje dva razloga. Prvi razlog leži u tome da se kod nas digla velika buka na sistem punomoćja. Svi se bacaju na ovaj sistem drvliem i kamenjem. Sve zlo koje je nastalo u našem športu pripisuje se ovom sistemu. Zato se moralo nešto učiniti na obranu sistema, koji drži na vlasti mnoge športiste i pored sve mržnje i nepovjerenja većine športasa. Moralo se stati na kraj ovoj kampanji. Ali kako? Segedinski kao pronicljivi čovjek dosjetio se da će biti najbolje ako svoja punomoćja razdijeli među svoje prijatelje. On je držao da je ovo sretstvo tako ublažavajuće da će se kampanja protiv ovog sistema odmah obustaviti. On jadmik nezna da prilike ostaju iste bez obzira nato da li su punomoćja u njegovom džepu ili u džepu njegovih prijatelja. Prilike će se u našem športu do temelja izmijeniti tek onda, kada sistema punomoćja nestane a ne njegovom diobom g. Segedinski.

Drugi razlog razdiobi punomoćja od strane Segedinskog leži u tome što je on imao postati pretsjednikom Popsaveza. To bi malo neugodno i smiješno bilo da on sam za sebe glasa. Zato da bi tu neugodnost uklonio on

je sebi našao sigurne glasače i njegov je izbor bio osiguran.

Druga interesantna pojava je ta, da je na glavnoj skupštini vladalo mrtvilo. (Naime ovo ne važi za publiku, koja je bila i previše glasna, već za delegate pojedinih klubova.) Nije bilo onih žučnih delata i prepirki, niti mnogobrojnih i iscrpnih kritika na izvještaje pojedinih popsaveznih funkcionera kao ranije. Sve je to išlo nekako mlako, mrtvo, kao da nije glavna skupština. Svega je jedan delegat opširno kritizirao rad Segedinskog. Ostali su samo cutali i zjevali.

Šta to ima da znači? To znači to, da su nestali oni stari i uglednišportasi koji su budno pratili svaki korak Segedinskog. Oni su digli ruke od športa, jer su uvidjeli da je svaki trud i rad pod sadašnjim okolnostima uzaludan. Zato su se blagovremeno povukli da bi skinuli sa sebe odgovornost za smrt futbala u našoj metropoli. Oni pak koji su i dalje ostali to su jednomišljenici Segedinskog i razumljivo je da oni neće kritizirati njegov rad, jer bi oni isto tako činili da su na njegovom mjestu. Zato je šteta uzalud trošiti riječi i praviti smetnje čovjeku koji radi po njihovoj volji.

Treća interesantna pojava na glavnoj skupštini je izbor novog pretsjednika. Nestor Segedinski postao je pretsjednik Popsaveza. Ova vijest se brzo pronijela kroz grad i djelovala je na športiste kao hladan tuš. Zar on pretsjednik Popsaveza? Pitani su se u čudu športisti. Da, glasio je odgovor. Svaki je držao da je Segedinski završio svoj „plodnosni športski rad“ i da će dobiti zasluženu penziju. Dosta je bilo sa njegove strane „žrtava“ i zalaganja za opše športske interese. Takvi ljudi vjistiinu zaslužili su penziju da bi ostatak života proveli u miru i spokojstvu. No Segedinski misli drukčije. On hoće da „usreći“ subotički Popsavez. Da ga oslobodi muka i iskušenja skopčanih sa tim ostavkama pretsjednika. Subotičkom Nogometnom Popsavezu treba jedan stabilan pretsjednik koji ne misli dati ostavku ni po koju cijenu. Da je Segedinski takav čovjek o tome je šteta govoriti. On je kao prvi sekretar mnogo što šta progutao, ali na ostavku nikad nije pomišljao. Dakle SNP je naizad „usrećen“, jer je dobio doživotnog pretsjednika.

Zašto je Segedinski postao pretsjednikom SNP-a? Zato što se niko drugi nije htio primiti tog položaja. To je jedini odgovor na ovo pitanje. Biti pretsjednikom nekog društva ili ustanove jeste velika počast. To ne može biti svaki. Obično ove položaje zauzimaju ljudi koji uživaju dobar glas u društvu, ljudi velike prošlosti i iskustva. Dakle ono što je najbolje u jednom društvu to se nalazi na čelu toga društva, jer ga reprezentuje prema trećim licima. Tako je to svagde, pa tako je i bilo prije u SNP-u. Pretsjednikom SNP-a bili su obično ljudi od položaja i ugleda. Oni su bili garancija da će se rad Popsaveza kretati u okviru športskih pravila. Dok

su ovakvi ljudi bili na čelu Popsaveza išlo je sve kako treba. No ljudi ovakvog kova su došli u sukob sa Segedinskom za koga su pravila od male vrijednosti. On radi ono što njemu i njegovom zaleđu godi, a slabo se obazire na športska pravila. Zato su ovi čestiti športasi ubrzo napustili Segedinskog, jer niko se ne želi primiti pretsjedništva u takvom Popsavezu gde je volja jednog čovjeka iznad pravila. Osim toga razne afere i druge nepravilnosti u kojima je bila uvijek centralna ličnost osoba prvog sekretara učinile su svoje. Niko nije htio sjediti i raditi za istim stolom sa ovakvim čovjekom. Zato je Segedinski ostao bez pretsjednika i morao se sam primiti tog položaja. Poslije ovog izbora mi držimo da je svim športistima u našoj zemlji jasno kakve sve prilike vladaju u SNP-u kad mu je pretsjednikom postao ovakav športas.

Četvrta interesantna pojava koja se odigrala na skupštini Popsaveza jeste ta, da su svi vodeći klubovi Subotice glasali protiv Segedinskog. Ovoj pojavi se niko nije nadao. Obično se dešavalo tako, da je Segedinski vodeće klubove međusobno zavadio i on bi iz ove njihove svade izvlačio najveće koristi za sebe. To je bar jasno, gde se dvojiica svadaju tamo se treći koristi. No vrijeme je učinilo svoje. Vodeći klubovi su se osviestili. Uvidjeli su da njihova međusobna svada njima samima najviše škodi a koristi onome koji svoju športsku egzistenciju bazira baš na toj njihovoj svadi. Zato su oni na ovogodišnjoj skupštini stavili na stranu sve razlike koje postoje između njih i glasali su protiv Segedinskog kao zajedničke opasnosti.

Koji su klubovi glasali protiv Segedinskog od kakvog je to značaja? Vodeći klubovi koji čine opoziciju Segedinskom su ovi: Slavija, ŽAK, SAND i Bačka. Što se tiče Bačke ona je u opoziciji od samog dolaska Nestorovog, a prije par godina prekinula je svaku vezu s njim, te nije ni ovog puta bila zastupana na skupštini Popsaveza. Ova četiri kluba imaju najviše zasluga za šport u Subotici. Oni su podnijeli mnoge žrtve, dok Subotici nisu podigli glas kao jednom od naših vodećih centara. Radili su za šport — a naročito Bačka — u ono vrijeme kad je tuđin gospodario ovim krajevima i kada je svim silama ugušivao svaki slovenski pokret i društvo. Ostala tri kluba kao mlada takode su mnogo uradila za podizanje športa u ovim krajevima. I kakvu su nagradu dobili u sav svoj trud? Nagrada im je ta, da su gonjeni i smetani u svom radu od čovjeka koji je poznat među športistima samo po raznim aferama i drugim športskim nedjelima. Lijepa nagrada, zar ne?

Još nešto što smo zapazili na ovogodišnjoj skupštini Popsaveza jeste to da je Segedinski čovjek vrlo male inteligencije. Da je naša tvrdnja tačna to nam najbolje svjedoči govor kojeg je održao poslije svog izbora za pretsjednika. Sav zbunjen i napola muca-